

Літвінова Інна Миколаївна
*доцентка кафедри української мови ХНУ ім. В.Н. Каразіна,
кандидатка філологічних наук, доцентка
e-mail: sakura-inna@ukr.net*

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ: КРАХ ОСВІТИ ЧИ ПЕРЕХІД НА НОВИЙ РІВЕНЬ

Сьогодні прийнято нарікати на реалії життя загалом і на ситуацію в освіті зокрема. І для цього, на жаль, підстав маємо більше, ніж досить. Але ми повинні усвідомлювати, що саме в такі переломові історичні періоди суспільство отримує унікальний шанс перейти на новий рівень. Ми з подивом і захопленням спостерігаємо процес становлення нації, об'єднання українців заради вищої мети, швидку й невідворотну українізацію, перезавантаження ЗСУ та багато чого іншого. За логікою реальності переформатування потребує й освіта.

Багато реальних зусиль зараз докладають до оновлення освітньої галузі в середній школі, зокрема активно впроваджують засади НУШ. Учителі постійно відвідують курси з підвищення кваліфікації, навчальні семінари; у багатьох школах педагогічних працівників забезпечують потрібною для навчального процесу технікою тощо. Вища школа, на жаль, залишається на засадах самовиживання, викладачі мають самотужки в усіх смислах пройти шлях від дошки з крейдою до впровадження інформаційних технологій у викладанні дисциплін. Усвідомлюючи цю проблему, а також зменшення кількості годин на вивчення предметів гуманітарного циклу, збільшення аудиторного навантаження викладача та загальну нестабільність у галузі, спробуємо знайти переваги дистанційного навчання.

Із навчальної аудиторії ми перейшли у віртуальну – через програми організації відеоконференцій, найчастіше «ZOOM» та «Google Meet». Попри можливість проводити лекції, не долаючи затори в місті, маємо змогу записати зустріч і надати відео студентам, які не підімкнулися за розкладом через об'єктивні причини; можемо демонструвати не лише презентацію, а й відео чи

аудіо для аналізу мовних явищ, зокрема відпрацьовуючи орфоепічну вправність (у цьому зв'язку доречно, на наш погляд, залучати до роботи фрагменти мовних тренінгів, якими щедро діляться блогери в соцмережах, або ж опрацьовувати відео мовлення медійних осіб); використання віртуальної дошки й маркерів у програмі не лише заміняє звичну дошку з крейдою, а дає більше можливостей. Робота в програмі дозволяє також економити час, наприклад, коли ми пропонуємо завдання вставити пропущені літери чи слова в заготовлений на слайді текст.

Незамінною допомогою викладачу є програма «Classroom»: вона дозволяє створити єдиний простір для викладача і студентів з метою обміну важливим матеріалом, через неї можемо давати і приймати завдання, коментувати й оцінювати їх. Звичайно, перевірка завдань із мови, поданих в електронному форматі, ускладнена багатьма факторами, а постійно обходитися тестовими завданнями неможливо через специфіку дисципліни.

Існує також велика кількість інших навчальних платформ, якими вже починають послуговуватися в середній школі. Так, харківське видавництво «Ранок» пропонує електронні підручники, розміщені на платформі «IZZI» [3]. Йдеться не про pdf-версію підручника, а про навчальний матеріал, розміщений у вигляді інтерактивних вправ, які можна виконувати разом із учнями прямо на уроці або ж давати на самостійне опрацювання й оцінювати результати виконання (оцінки, до речі, виставляються автоматично й надсилаються у кабінет зареєстрованих користувачів).

Отож, сучасна освітня галузь має величезні перспективи для швидкого переформатування, підвищення рівня викладання у вищій школі. На жаль, поки що цей поступ тримається переважно на плечах викладачів, які самотужки опановують інформаційні технології, попри все створюють необхідну для себе матеріально-технічну базу. І це є наш освітній фронт, який ми маємо тримати до перемоги і з максимальною підтримкою держави після неї.

Список використаних джерел:

1. <https://content.hneu.edu.ua/s/Sx1eP17G->
2. <https://osvitoria.media/news/google-classroom-instruktsiya-yak-samostijno-stvoryuvaty-onlajn-kursy/>
3. <https://ua.izzi.digital/#/>

Марцин Світлана Олександрівна

доцент кафедри українознавства і лінгводидактики

ХНПУ імені Г.С. Сковороди

кандидат філологічних наук, доцент

e-mail: martsin_sveta@ukr.net

ТЕКСТОЦЕНТРИЧНИЙ ПІДХІД НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ: ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ

Проблема формування й розвитку граматичних навичок і вмінь є однією з найважливіших у процесі навчання української мови як іноземної, тому потребує пошуку оптимальних й ефективних методів навчання граматики. Основні засади навчання граматики української мови як іноземної висвітлено в наукових працях З. Мацюк, Л. Паламар, О. Антонів, С. Соколової, О. Тростинської, Е. Копилової, Л. Шиянюк та інші науковців.

Ця тема є актуальною, адже сформованість у здобувачів граматичних навичок – це можливість висловлювати свої думки в усній та письмовій формах, а також розуміти викладені іншими людьми думки, що важливо для процесу комунікації. Для формування граматичних компетентностей ми пропонуємо застосовувати текстоцентричний підхід.

Текстоцентричний підхід допоможе здобувачеві освіти засвоїти мовні знання, сформувані мовленнєві вміння та навички, осягнути структуру тексту й функції мовних одиниць у ньому, що сприяє формуванню й розвитку граматичних компетентностей [2]. Вивчення будь-яких мовних одиниць може здійснюватися на основі тексту, що дасть змогу поєднати засвоєння